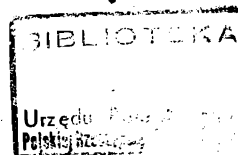

26 października 1931 r.

EOMB 9/48

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14337.

Kl. 19 ~~a~~ s.

19a 9/48

Karl Vossloh
(Werdohl, Niemcy).

Przymocowanie szyn na podkładce zapomocą kabłąków zaciskowych i sprężyn.

Zgłoszono 30 czerwca 1930 r.

Udzielono 29 sierpnia 1931 r.

Zwykłe przymocowanie szyn kolejowych polega na tem, że stopa szyny jest zamocowana zapomocą kabłąków zaciskowych na podkładce, przyśrubowanej do podkładu. Wspomniane kabłąki są mocno dociśnięte zapomocą śrub z jednej strony do podkładki a z drugiej strony do stopy szyny. Aby zapobiec rozluźnianiu się tych kabłąków, pomiędzy nimi i nakrętką śruby względnie między nimi a stopą szyny są założone sprężyny.

Wynalazek niniejszy dotyczy tego rodzaju przymocowania szyn zapomocą specjalnie wygiętych sprężyn, założonych pomiędzy stopą szyny i kabłąkiem zaciskowym. Wystające poza kabłąk zaciskowy końce sprężyny według wynalazku są wygięte tak, że wystają nieco ponad dolną po-

wierzchnię oporową kabłąka i przytem opierają się na górnej powierzchni stopy, przyczem część środkowa sprężyny, znajdując się pod kabłąkiem, jest mniej wygięta, aniżeli wystające końce, a poza tem kierunek wygięcia tej środkowej części może być taki sam, jak i wygięcia końców sprężyny, lub też odwrotnie.

Tak ukształtowana sprężyna nadaje się zwłaszcza w tym przypadku, kiedy pomiędzy szyną i podkładką jest założona znana wkładka drewniana, która na początku zaciskania kabłąków zostaje silnie ściśnięta. Wówczas przez ścieranie się wspomnianej wkładki oraz powierzchni oporowej kabłąków i śrub następuje łatwo rozluźnienie się szyn. Przez założenie sprężyny według wynalazku rozluźnianie się szyn wskutek

stopniowego zużycia się części przymocowanych ma miejsce jedynie w stopniu bardzo nieznacznym . . .

W celu zabezpieczenia sprężyn przed obsunięciem się z pod kabłąka, dolna powierzchnia zaciskowa tego ostatniego jest zaopatrzona w podłużne żeberka, pomiędzy którymi jest założona sprężyna.

Na rysunku przedstawiony jest przedmiot wynalazku w kilku postaciach wykonania.

Fig. 1 przedstawia przymocowanie szyny ze sprężynami według wynalazku w przekroju poprzecznym, fig. 2 — widok z boku tego przymocowania w płaszczyźnie II—II na fig. 1, fig. 3 i 4 przedstawiają schematycznie w widoku bocznym sprężynę w stanie nienapiętym i napiętym, fig. 5 i 6 — również w widoku bocznym sprężynę tak samo w stanie nienapiętym i napiętym, a fig. 7, 8 i 9 — w widoku bocznym sprężynę w stanie nienapiętym, nawpół napiętym i całkowicie napiętym, której część środkowa, znajdująca się pod kabłąkiem jest wygięta w odwrotnym kierunku aniżeli jej koniec.

Na drewnianym podkładzie 1 zamocowana jest podkładka 3 zapomocą wkrętów 2. Szyna 4 swą stopą opiera się pośrednio na podkładce 3 zapomocą wkładki drewnianej 5. Przymocowanie szyny jest dokonane w znany sposób zapomocą kabłąków zaciskowych 7, które opierają się z jednej strony na podkładce 3, a z drugiej strony na stopie szyny 8, przyczem pomiędzy stopą a kabłąkiem jest założona sprężyna 16. Zaciśnięcie kabłąka 7 zostaje skutecznie dokonane zapomocą dokręcenia nakrętki 11 śruby 10, której główka jest osadzona pomiędzy żebrami 6 podkładki 3.

Sprężyna według wynalazku, założona pomiędzy kabłąkiem zaciskowym 7 i stopą 8, składa się w przedstawionym na fig. 1—4 przykładzie wykonania ze sprężystej taśmy 16, której część środkowa, leżąca pod kabłąkiem zaciskowym, jest nieco wygięta

do góry, podczas gdy jej końce, wystające poza i ponad dolną powierzchnię kabłąka, są zaokrąglone w postaci pierścieni 17.

Linie przerywane *a* i *b* na fig. 1, łączące zewnętrzną krawędź obrotu kabłąka z punktem oporu, leżącym na górnej powierzchni tego kabłąka w osi śruby, i ze środkiem powierzchni oporowej tego kabłąka, oznaczają promienie obrotu, przyczem promień *a* jest, jak widać z rysunku, dłuższy od promienia *b*, wskutek czego nacisk nakrętki 11 śruby 10 w zupełności zabezpiecza przed obróceniem się kabłąka.

Sprężyna 18 w przedstawionym na fig. 5 i 6 przykładzie wykonania posiada trzy w jednym kierunku wykonane wygięcia, z których obydwa końcowe 19 są bardziej wygięte, aniżeli część środkowa sprężyny, leżąca pod kabłąkiem zaciskowym.

W przedstawionym na fig. 7—9 przykładzie wykonania wystające końce 21 sprężyny są wygięte w kierunku odwrotnym aniżeli część środkowa 20 sprężyny, znajdująca się pod kabłąkiem zaciskowym 7. Taka sprężyna ma tę zaletę, że w półnapiętym stanie, przedstawionym na fig. 8, stawia bardzo duży opór przeciwko całkowitemu dociśnięciu według fig. 9.

Kabłąk zaciskowy 7 posiada na dolnej powierzchni oporowej, zwróconej ku stopie szyny, dwa podłużne żeberka 12, pomiędzy które zostaje założona sprężyna, wskutek czego jest ona zabezpieczona przed obsunięciem i w razie jej złamania nie następuje rozluźnienie się szyny.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przymocowanie szyn na podkładce zapomocą kabłąków zaciskowych i sprężyn, założonych pomiędzy stopą szyny i kabłąkiem, znamienne tem, że wystające poza kabłąk końce sprężyny (16) są wygięte do góry ponad dolną powierzchnię kabłąka i zaokrąglone wdół tak, że opierają się o stopę szyny, przyczem część środkowa sprę-

żyny, znajdująca się pod kabłąkiem jest wygięta mniej aniżeli jej końce i przytem w tym samym kierunku, co i końce lub też odwrotnie.

2. Przymocowanie szyn według zastrz. 1, znamienne tem, że kabłąk (7) na powierzchni przylegania do stopy szyny jest zaopatrzony w podłużne żeberka (12), po-

między które jest założona sprężyna, wskutek czego jest ona zabezpieczona przed obsunieciem się.

Karl Vossloh.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

